

GOVERN DE L'ESTAT, DE L'AUTONOMIA I DELS MUNICIPIS

El país va caminant, amb dificultats, però avançant en la seva etapa de consolidació de la democràcia. Portem vuit mesos de govern constitucional a Madrid, set mesos d'actuació dels nous ajuntaments democràtics i dintre dos mesos tindrem el primer govern de la Generalitat definitiva.

No són períodes tan llargs com perquè ningú es posi nerviós si no hi ha un perfecte funcionament en els estaments del poder polític. L'etapa de rodatge, tenint en compte les dificultats pròpies del moment, ha de ser més llarga per a poder fer una crítica definitiva i valorar els resultats.

El Govern de l'Estat és evident que travessa problemes greus. L'acumulació de la immensa tasca legislativa compaginada amb el delicat moment econòmic, dificulta el seu desenvolupament. A més a més el conglomerat de grups que componen l'UCD compta amb tensions dintre seu, com s'ha vist en la darrera decisió sobre l'autonomia i el consegüent canvi del ministre de Cultura, Clavero Arévalo. La minsa majoria de què UCD disposa en el Parlament resta supeditada al suport del Sr. Fraga i la seva Coalició Democràtica, condicionant Suárez per a prendre qualsevol decisió important.

Es veu clar, que el maridatge Suárez-Fraga és forcat i per tant feble. Això fa que el govern actui amb indecisió i sigui un govern dèbil i insegur. En Suárez, acabada l'etapa consensual amb els socialistes, escollí com a mal menor l'aliança amb Fraga: però ell sap que si es vol mantenir en el govern —i és segur que s'hi vol mantenir— ha de cercar altres aliances que li permetin governar amb més força i amb una majoria més ampla al Congrés que li atorgui més operativitat. Però aquestes solucions no seran gens fàcils i és previsible que arribin a provocar crisis profundes en el Govern.

El Govern de Catalunya el tenim ja a la vista. Dos mesos són molt curts i per tant el tenim molt proper. I en la composició d'aquest govern sí que ens hi juguem molt. L'ex Conseller de Governació Sr. Ortínez digué que Catalunya serà ingovernable. Això no és cert. El que passa és que a Catalunya no hi ha una força política que domini i guanyi de llarg les eleccions permetent-li governar sola. La correlació de forces, tenint en compte els últims resultats i les probables corregudes de vot que hi hauran en les eleccions al Parlament, donaran ben segur uns resultats que faran obligats uns pactes per a poder governar. I aquests pactes tenen diverses opcions o combinacions possibles. Està descartada la possibilitat d'un govern d'unitat. En canvi un pacte de govern assenyat entre partits que puguin aplegar en torn seu al ventall majoritari de l'electorat del nostre país, serà el que podrà fer governable Catalunya.

Això és possible i esperem que el seny porti cap a aquesta composició del primer govern de la Generalitat. Cal un govern que dongui confiança a amplis estrats socioeconòmics del país, de manera que sense tensions sinó que amb entesa, es pugui redreçar Catalunya i donar seguretat a la gent; amb aquest clima es podran construir les estructures fermes i indispensables per a fer del nostre país que tots esperem.

El govern dels municipis és alhora més senzill i més complex. És o hauria de ser més senzill per tenir els problemes més a prop del poder de decisió que és l'Ajuntament. Però és al mateix temps més complex perquè les decisions afecten més directament els veïns, els quals coneixen personalment als membres del consistori.

Això provoca a vegades conflictes o malentesos que en aquest temps de rodatge s'han d'intentar evitar a fi d'anar cimentant el canvi.

Una altra dificultat en la que es troben molts Ajuntaments és la manca de recursos econòmics; a més a més, molts d'ells arrosseguen importants deutes dels consistoris anteriors. Això fa que es provoquin dues circumstàncies negatives cara al poble: una, que no es puguin complir moltes de les promeses que es feren en una campanya electoral plena d'eufòria i dues, que per assolir en un mínim les necessitats més imminents, s'hagin d'incrementar les carregues fiscals als contribuents —mesures sempre antipàtiques—.

Però aquestes circumstàncies negatives s'han d'afrontar amb valentia i prendre les midas adients perquè l'administració municipal funcioni; probablement sense la brillantor que molts regidors esperaven en anar il·lusionats cap al govern municipal, però amb el millor esperit de servei, virtut indispensable en qui va a servir un càrrec públic.

En aquesta etapa de remodelació i adaptació és recomanable que totes les forces polítiques que han accedit als nous Ajuntaments procurin fer una pinya i treballar en equip superant les diferències ideològiques o de grup. El més important en aquests moments de consolidació de la democràcia és que els Ajuntaments —que són els òrgans de govern que actuen més a prop del poble— procurin l'eficàcia i el bon funcionament de les tasques municipals.

Els pactes de govern entre els grups components dels consistoris cal que siguin consensuats i evitar sempre que es pugui en aquesta etapa inicial, que les decisions s'hagin d'imposar a força de la majoria de vots. La majoria de vots és necessària en una democràcia per a prendre decisions quan no es troba la solució pel pacte i l'entesa. Però en aquesta primera etapa, és molt important el diàleg, el pacte, per arribar a les solucions més vàlides per al bon funcionament dels Ajuntaments.

En aquesta tasca tenen un paper molt important els Batlles que com a presidents de les corporacions, per a cercar les millors solucions moltes vegades han de deixar de banda el més convenient pel seu partit, cercar l'entesa amb els altres grups i arribar a decisions pactades. Els homes que en aquesta etapa els toca el difícil i delicat paper de presidir les Corporacions municipals, seran valorats bàsicament en la seva gestió segons la concòrdia i l'entesa aconseguides i amb elles l'efectivitat.

Precisament en aquest aspecte tenim a les nostres comarques dos exemples clars que ho estan fent molt bé i els cito per la importància de les Corporacions que presideixen. En Joan Vidal i en Quim Nadal, President de la Diputació i Alcalde de Girona respectivament; dos homes joves que estan portant endavant una tasca difícil amb èxit, gràcies precisament a la seva capacitat de negociació i pacte; així han aconseguit merèixer el respecte i la confiança dels altres grups o partits polítics que, amb el seu respectiu, comparteixen les tasques de govern en les Entitats que presideixen.

I és ben segur que del bon èxit de la gestió dels Ajuntaments, en dependrà una bona part de la consolidació de la democràcia en el nostre país.

JAUME CASADEMONT I PERAFITA
Senador per Girona

ESPINET

CINE - PUB - SNACK BAR

Carrer Ponent, 20 - Telèf: 42 06 93
ANGLÈS